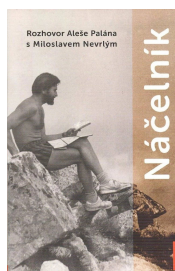

Aleš Palán
Náčelník
Rozhovor Aleše Palána s Miloslavem Nevrlým
Nakladatelství KAZDA, s. r. o., 2023

• 42

Dnes naprostá většina lovců neloví a nezabíjí zvěř z jediného omluvitelného důvodu, totiž z potřeby se nasytit a nezemřít hlady (ostatně nynější myslivci jsou většinou bohatí a tlustí), ale ze společenských důvodů, jako jiní chodí na dostihy nebo na divadelní premiéry. Ulovenou zvěř samozřejmě rádi zkonzumují, i paroží na zeď pověsí, ale to podstatné jim uniká: nic tváří tvář zvířeti neriskují, nic o tom tvorovi nevědí. Jenom vraždí. Pro zábavu, potěšení.

• 76

(...) Moji víru **vytvářela a prohlubovala** má chlapecká putování po Karpatech – v oněch dobách ještě liduprázdných slovenských horách. Putoval jsem po horách, každý rok po jiných, dlouhé letní týdny, většinou sám, spal jsem v lesích. Naučil jsem se spoléhat sám na sebe. (...) Za těch osamělých dní a nocí jsem pod sluncem a pod hvězdami začal cítit zvláštní, nesnadno popsatelnou sounáležitost s přírodou, se stromy, ptáky, travami, kameny i brouky. Vnímal jsem, že jsem jedním z nich, pouhou, jim rovnocennou a bezbranou entitou, vrženou kýmisi z neznámého důvodu na pouhou vesmírnou vteřinu do nezbadatelného hvězdného prostoru. Padala na mě z toho tíseň, ale zároveň se ve mně probouzelo vědomí, že nic se neděje zbytečně, že tvůrce vesmíru – který přece nemůže nebýt! – měl nějaký důvod stvořit i mne. A že mne chrání a na mé cestě provází. To vědomí ve mně rok od roku sílilo a sílí dodnes.

• 80

(...) O víře nejsem zvyklý hovořit. Nevím proč. Možná proto, že ji sám nemám pevně „definovanou“. Že si pod ní představuji možná něco jiného než druzí. Může lit být i ze studu, neboť cítím, že úvahy o víře mi nepřísluší, že toho nejsem hoden. Také možná z obavy, že můj život věřícího člověka často neodpovídal tomu, co si pod výrazem „věřící“ (široký pojem!) představuje většina.

• 83

Je asi dobré, když se na většinu věcí týkajících se jeho duchovního života snaží člověk přicházet sám. Asi bych si netroufal svěřit se s některými otázkami či problémy své „víry“ knězi. Obával bych se (doufejme, že mylně), že bych ho stavěl do situace, kdy by jako duchovní musel odpovídat ex cathedra, tedy „z výše svého úřadu“, a nemohl by přiznat, že jej třeba zaměstnávají (trápí) stejné otázky jako mě.

• 87

rabi Nachman z Braclavi

- Ze všeho, co existuje, volá Boží sláva. Člověk se bude po smrti zodpovídat Bohu za to, že za života nevyužil a neokusil všechna potěšení, která mu byla nabídnuta.

- 189

Příroda (veleširoký pojem!) není člověku ani nepřitelem, ani přítelem. Člověk kdysi býval její nedílnou součástí a musel proto vědět, jak v ní a s ní žít. Čím víc vztah moderního člověka k přírodě slábne, tím zákonitě zakouší pocit jejího údajného nepřátelství vůči sobě. Ale to je jeho problém.

- 220

(...) Mohou přijít chvíle, kdy člověk necítí radost. Třeba začne pochybovat o tom, je-li zrovna tam, kde by měl být. Dělá-li zrovna to, co by dělat měl. V takových chvílích je nejlepší vzít do ruky sekeru a začít štípat dřevo. Jenže právě tehdy bývá málokdy sekera a dřevo po ruce. A tak většinou postačí jen upřímně z hloubi duše poděkovat za život a za všechno krásné, co jsi v něm směl prožít a čím tě dosud obklopuje. Omluvit se za malověrné myšlenky. A zase můžeš jít radostně dál. Ale to se snadno říká a hůř provádí.

- 229

Mám štěstí, že na 51. rovnoběžce severní šířky, blízko které žiji, lze prožívat vlastní prosincové adventní ztišení přirozeně: dnům vládne šero a tma, ale milosrdně, dost světla ještě zbývá. Vládne i snůh a mráz, ale také snesitelně, mírně. Příroda sice zdánlivě spí, ale povětřím létají ptáci a pod hladinami zamrzajících řek bdí ryby. Lesům kraluje ticho a měsíc za úplňku stoupá do veliké výše. Na veselých mořských plážích jižní polokoule prožívají křesťané advent, jak si ho my představujeme, asi obtížněji.

- 245

Pro staré zážitky se nelze vracet. Nikdy se nevrátí v dřívější podobě. Nevracej se, ušetříš si zklamání. Navíc dávné zážitky se v hlavě vždy trochu pozmění, většinou se zkrášlí. I kdybys prožil po letech na stejném místě úplně to samé, pocítíš zklamání.